

Tot blijvende herinnering aan

Maria Henrika Walfort

echtgenote van

Johan Resing

Geboren te Ammeloh (Dld.) 19 augustus 1902.
Voorzien van de Sacramenten der Stervenden
overleden te Enschede op Kerstmis 1966, en 29
december d.o.v. begraven op het R.-K. kerkhof
te Buurse.

Iets in deze overledene trok de aandacht: haar zelfbewustzijn en daaruit voortkomend, haar karaktervastheid. Zij was „geen riet, door de wind heen en weer bewogen”. Waarschijnlijk door een goede begeleiding in haar groei naar volwassenheid „aan de vrucht kunt ge de boom kennen”, was zij vóór 'n zo groot mogelijke vrijheid, mits men voldoende verantwoordelijkheidsgevoel had aangekweekt, om de weelde daarvan te kunnen dragen.

Zij voelde: alléén zó kon men immer een verantwoorde keuze maken, waardoor men trouw bleef aan zijn medemensen en ook aan God, wat weer meebracht: een gelukkig makend gevoel van zelfvoldoening en tevredenheid.

Zo is zij door het leven gegaan met een sterke geest maar helaas niet... met een sterk lichaam. Al heeft dit lichaam, gedreven door dezelfde geest doorgewerkt tot het niet meer kon.

Doch ook deze situatie bracht haar niet in een paniekstemming, getuige een gebeurtenis, die wij in de week, voorafgaande aan haar dood nog met haar beleefden. Zij voelde zich toen ineens weer veel beter en was daar heel blij mee; zij had zelfs hoop dat zij beter zou worden en tot onze grote verrassing zel ze toen bij het afscheid: en als dit niet voor mij is weggelegd dan ga ik graag naar Hem, op Wie ik al mijn hoop heb gesteld, en van Wie ik vast geloof, dat Hij mij aan de overkant opwacht, als ik voorgoed zal insla-
pen”.

Dierbare man, kinderen en familieleden, graag was ik nog bij u gebleven, maar uit de omstandigheden waarin ik verkeerde, zal het u met mij duidelijk zijn, dat het Gods wil was, dat ik heenging.

Laat de liefde voor God en voor elkaar ons echter in de geest bijhouden, zodat wij elkaar niet vergeten.